

► Silke De Moor. Ik leerde het 'alleen zijn' aanvaarden en er zelfs van te genieten

dichtbij

Verschijnt 4 keer per jaar
maa - jun - okt - dec
11de jaargang
JUNI 2020 #51

MERCI EN HOU VOL
JULLIE ZIJN HELDEN!

www.broedersvanliefde.be

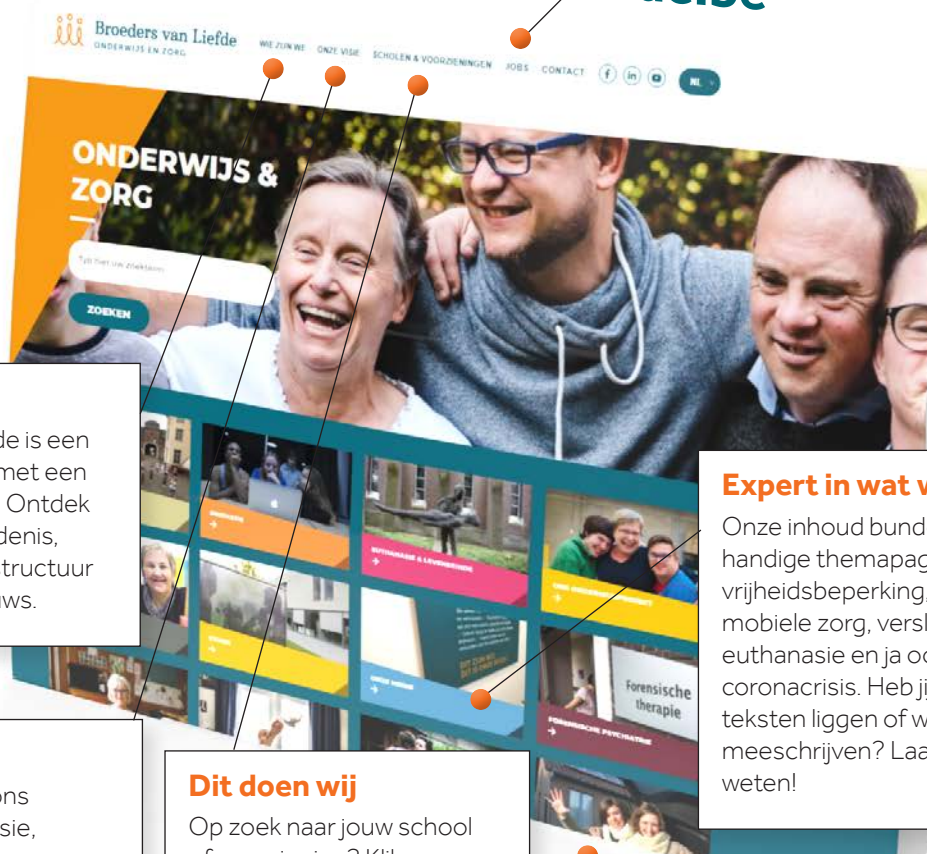
onze nieuwe website in een oogopslag

Digitaal is het nieuwe normaal. En dus is het ook normaal dat er een nieuwe website kwam voor onze organisatie. Een website waarop we jouw expertise in zorg of onderwijs willen delen met anderen: mensen op zoek naar een job bij ons, patiënten en bewoners op zoek naar zorg, leerlingen op zoek naar een school, partnerorganisaties, pers of overheid. Op de site kunnen zij de scholen en voorzieningen, maar ook (wetenschappelijke) artikels, video's, vacatures, getuigenissen van collega's en antwoorden op veelgestelde vragen vinden!

Aan de slag

Elke dag gaan nieuwe medewerkers aan de slag in onze organisatie. Er zijn jaarlijks een heel pak vacatures. Je vindt ze nu ook op onze website. En je kan er meteen online solliciteren!

www.broedersvanliefde.be

Dit zijn wij

Broeders van Liefde is een grote organisatie met een rijke geschiedenis. Ontdek hier onze geschiedenis, publicaties, onze structuur of ons laatste nieuws.

Zo werken wij

Onze visie is wat ons onderscheidt. Missie, visie, grondstroom, opvoedingsproject, ethiek: je vindt het hier allemaal netjes bij elkaar.

Dit doen wij

Op zoek naar jouw school of voorziening? Klik gewoon door, check het aanbod en lees getuigenissen of bekijk foto's, video's of openstaande vacatures uit jouw voorziening.

Expert in wat we doen

Onze inhoud bundelen we op handige themapagina's over vrijheidsbeperking, ethiek, mobiele zorg, verslaving of euthanasie en ja ook over de coronacrisis. Heb jij interessante teksten liggen of wil je meeschrijven? Laat het ons weten!

We zetten momenteel nog de laatste puntjes op de i. Zie jij nog vergeten puntjes? Heb je suggesties? Heb je interessante teksten voor op de website of wil je graag meeschrijven? Laat het weten aan Maartje. maartje.musschoot@broedersvanliefde.be, stafmedewerker externe communicatie.

op **KOUSEN VOETEN**

WIE IS?

LIEN VANDENABEEL

- ▶ Lien werkt deeltijds als nachtbegeleider in orthopedagogisch centrum Broeder Ebergiste in Vurste.
- ▶ Ze heeft een boodschappenservice in bijberoep, 'Krelien', die zich richt op mensen die hulp nodig hebben met boodschappen doen.
- ▶ Lien woont samen met haar partner Bart en heeft 2 dochters, Lara en Ella, van respectievelijk bijna 16 en bijna 14 jaar.
- ▶ Lien werkt graag met haar handen en geeft onder andere workshops creatief knutselen en handletteren.

Werken in de zorg stond nog nooit zo vaak op de voorpagina van de krant. Wat zijn we als medewerkers met een zorgend hart hard getroffen door wat er zich in de wereld afspeelt. Terwijl alles rondom ons stilvalt, kunnen en willen wij niet technisch werkloos gesteld worden, ons niet terugtrekken in onze veilige gezinsbubbel, ons niet verstoppen voor de onzichtbare vijand genaamd 'Covid-19'. We willen er zijn voor onze bewoners, onze gasten, onze cliënten. Voor hen blijven we onderweg, zorgen we zoals altijd... onvoorwaardelijk.

Als nachtbegeleider voel ik een grote verbondenheid met mijn collega's.

We zorgen in alle stilte, wanneer iedereen slaapt. We sluipen 's nachts op onze kousenvoeten voorbij, gewaagd met ons zaklampje. Dat weten onze bewoners, maar misschien kijken ze nu wel even op. Ik hoop dat ze niet schrikken. Met onze maskers op en schorten aan zien we er toch anders uit dan daarvoor.

Onze vertrouwde stemmen maken veel goed. Als ze vredig slapen, zetten we iets geruster onze tocht verder.

De ene afdeling heeft het wat harder te verduren dan de andere. We doen allen ons uiterste best. Ontelbare

keren wassen en ontsmetten we onze handen. De 'looplijnen' worden tot een minimum herleid. Dat betekent niet langer even snel heen en weer voor extra hulp bij de verzorging, de was of het ontbijt. Maar weet collega, in nood kom ik zeker helpen. Het zal niet langer duren, ik ben er in een wip.

We passen ons noodgedwongen even aan, maar laten we met z'n allen hopen dat we vlug weer kunnen zorgen zoals vroeger. Dan geef ik opnieuw met plezier een knuffel of slaapwelkruisje.

Voor onze bewoners
blijven we onderweg
en zorgen we
onvoorwaardelijk,
zoals altijd

Dichtbij is een uitgave van de Groep Broeders van Liefde. Broeders van Liefde is een organisatie die de begeleiding en de verzorging opneemt voor kinderen, jongeren en volwassenen in de sectoren onderwijs, verzorgingsinstellingen (geestelijke gezondheidszorg en ouderenzorg), sociale economie, welzijn (orthopedagogische zorg en kinderdagverblijven) en buitengewoon onderwijs. **Redactieraad:** Veerle Frissen, Jan Decoene, Mattias Devriendt, Filip Erkens, Raf Missorten, Nikkie Steyaert en Paulien Vermeiren. | **Hoofdredacteur:** Veerle Frissen | **Verantwoordelijke uitgever:** Koen Oosterlinck - Stropstraat 119 - 9000 Gent | **Abonnement:** Dichtbij verschijnt 4 keer per jaar en is gratis voor alle medewerkers van de Broeders van Liefde. Wil je een abonnement? Neem dan contact op met het redactiesecretariaat. Oplage: 13.300 ex. | **Redactiesecretariaat:** Veerle Frissen, Stropstraat 119, B-9000 Gent T 09 241 45 45, veerle.frissen@broedersvanliefde.be | **Vormgeving:** Filip Erkens | **Druk:** Perka

🌐 www.dichtbijmagazine.be | www.facebook.com/dichtbijmagazine

LIEFDE IN TIJDEN VAN CORONA

Samen hebben we dag en nacht onze missie volbracht

De lente van 2020 zullen we niet licht vergeten. Ze bracht ons – naast een overvloed aan zon – ook twijfel, verdriet en nooit eerder geziene uitdagingen. Samen maakten we er het beste van en reageerden we met veerkracht, innovatieve ideeën en hartverwarmende initiatieven. Het relaas van deze bewogen lente in onze scholen en voorzieningen lees je hier.

Onze organisatie richt een centraal crisisteam op om de coronacrisis aan te pakken. Er wordt een crisisplan opgesteld en samen met de preventieadviseurs van alle scholen en voorzieningen worden maatregelen genomen.

interview

feit

persmoment

mooie, lokale initiatieven

CRISISPLAN: "OP VERSCHILLENDE VLAKKEN IS DE GROOTTE VAN ONZE ORGANISATIE HANDIG VAN PAS GEKOMEN"

GESPREK MET GEERT AERENS

"Voor en tijdens de krokusvakantie werden we vooral geïnformeerd dat er een nieuwe vorm van 'zware griep' op ons afkwam. Na de krokusvakantie werd echter geleidelijk aan duidelijk dat er veel meer aan de hand was en dat we ons dringend verder moesten voorbereiden om deze epidemie, die finaal is uitgegroeid tot een pandemie, te beheersen.

Het opvolgen en implementeren van een stortvloed aan informatie en richtlijnen vanuit de overheid werd een enorme uitdaging. Daarnaast werden we geconfronteerd met een gebrek aan mondmaskers, beschermkledij en ontsmettingsproducten omdat de volledige wereld tegelijkertijd op zoek was naar dergelijk materiaal. Het werd bovendien snel duidelijk dat de kwaliteit van het aangeboden materiaal uit andere werelddelen soms heel slecht was. We moeten in de toekomst dan ook overgaan tot het aanleggen van strategische stocks van beschermingsmateriaal om epidemieën op een veiligere manier te kunnen bestrijden. De voorbereiding op een mogelijke tweede coronagolf en de aandacht voor het psychosociaal welbevinden van onze medewerkers zijn zeker ook belangrijke uitdagingen voor de toekomst.

Zowel centraal als in onze voorzieningen zijn multidisciplinaire crisisteams opgericht die goed samenwerken en elkaar aanvullen wat betreft de beschikbare expertises.

De solidariteit om elkaar te helpen is groot. In tegenstelling tot verschillende andere nood- en crisissituaties zoals brand, evacuatie, agressie,... hebben we echter weinig ervaring met het beheersen van pandemieën. Onze voorbereidingen inzake crisisbeheer zullen we in deze zin verder moeten aanpassen: meer opleidingen voor personeel wat betreft het gebruik van beschermingsmateriaal, oefenen op het inrichten van quarantaine-afdelingen,... Ook bij nieuwbouw en verbouwingen kunnen we in de toekomst rekening houden met de opgedane ervaringen uit deze coronacrisis.

Op verschillende vlakken is de grootte van onze organisatie handig van pas gekomen. Ik denk bijvoorbeeld aan het beschikbaar stellen van beschermingsmateriaal tussen de

voorzieningen (bij acuut tekort), het uitwisselen van procedures en draaiboeken, digitale meetings tussen de verschillende sectoren om ervaringen uit te wisselen, het beroep kunnen doen op een breed extern netwerk, talrijke initiatieven kunnen opzetten zoals het maken van mondmaskers door onze sociale werkplaats of alcoholgel laten maken door een lokale brouwerij, welke dan kan verdeeld worden in andere voorzieningen of scholen van de organisatie Broeders van Liefde." ●

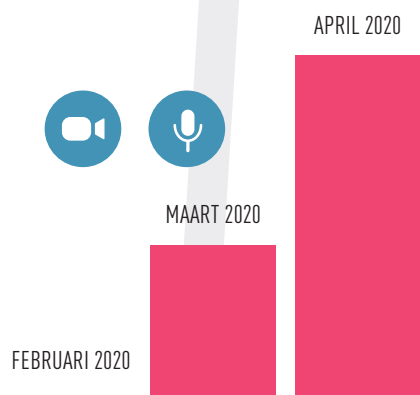
De voorbereiding op een mogelijke tweede coronagolf en de aandacht voor het psychosociaal welbevinden van onze medewerkers zijn belangrijke uitdagingen voor de toekomst

Geert Aerens

Collega's die kunnen, werken van thuis uit waardoor vergaderingen en overlegmomenten massaal vanop afstand gebeuren.

Het aantal zoommeetings steeg sterk van 46 in februari naar 2044 in maart en maar liefst naar 4739 videovergaderingen in april.

De koudwatervrees om online te vergaderen is verdwenen

ZOOM
GESPREK MET FRANK DE BREE

“Videovergaderen binnen onze organisatie is niet volledig nieuw”, vertelt Frank De Bree, diensthoofd informatica op de centrale diensten. “Zoom, een digitaal vergaderplatform, werd door ons geïntroduceerd als reactie op de stijgende vraag naar telewerk en het vermijden van tijdrovende verplaatsingen op de baan. Sinds de coronacrisis wint het online vergaderen echter aan populariteit, dat zie je ook aan de cijfers. In februari 2020 werd er slechts 46 keer vergaderd via Zoom. In april was dat tien keer zoveel (4739 vergaderingen) en halverwege de maand mei spreken we al over 2800 Zoomsessies. Dit voor 1400 personen van onze organisatie die af en toe deelnemen aan deze vorm van vergaderen. Slechts 80 gebruikers hebben een betaalde licentie.”

“Of vergaderen via Zoom na de coronacrisis de nieuwe normaal zal worden, dat durf ik niet te zeggen. Ik geloof wel dat medewerkers er nu sneller gebruik van zullen maken: de koudwatervrees om op deze manier te vergaderen, is verdwenen. Veel medewerkers hebben er ondertussen ook al de voordelen van ondervonden. De voornaamste dat je niemand kan besmetten, en je ook geen risico

loopt om zelf besmet te worden. Je moet ook geen ontsmettingsgel gebruiken of een mondkapje dragen achter de computer. Daarnaast win je tijd, omdat je geen verplaatsingen meer moet doen. Voor velen is het ook een efficiëntere manier van vergaderen. Je kan niet door elkaar praten: alle ogen zijn gericht op de persoon aan het woord en er wordt beter geluisterd. Deze verhoogde focus maakt het online vergaderen wel vermoeiend. Het is ook een stuk minder persoonlijk. Soms mis ik het moment voor en na het fysiek vergaderen. Wanneer je nu afrondt, is het in één klik voorbij: geen grapje of korte babbel meer. Video uit, communicatie verbroken. Nog eens fysiek samenkomen, lijkt me dan ook een fijn vooruitzicht. Met de bijhorende tas koffie en een koekje, natuurlijk.” ●

Frank De Bree

Onze 4 woonzorgcentra worden net zoals alle andere in Vlaanderen gesloten door de Vlaamse regering.

Alle winkels sluiten. Enkel essentiële verplaatsingen en essentiële winkels blijven open.

De lessen in al onze scholen worden opgeschort door de federale regering.

De Hoewewinkel van Den Diepen Boomgaard in Grimbergen houdt ook tijdens de coronacrisis de deuren open. Er mag maar 1 klant per keer binnen en de hygiënemaatregelen worden rigoureus nageleefd. “Ondanks de angst bij het personeel en de risico's vinden wij dat we vandaag echt wel een bijdrage kunnen leveren aan de lokale gemeenschap. Daarom hebben we beslist voorlopig de hoewewinkel voor jullie open te houden. Ook onze keuken zal blijven werken om jullie van verse bereidingen te voorzien.” ●

OOK DIT WAS MAART 2020

In al onze voorzieningen en scholen worden elke dag weer superleuke initiatieven genomen om het leven van patiënten, leerlingen, cliënten en bewoners fijn te houden.

PC Ariadne in Lede maakt een 'zelfzorgboekje' voor zorgverleners.

Mensen maken massaal steunspandoeken voor de zorg, zo ook op PC Sint-Kamillus in Bierbeek.

OC Cirkant in Aartrijke bouwt een feestje voor een jarige bewoner.

Groep Weerwerk start met de productie van duizenden mondkmaskers.

Alexianen Zorggroep Tienen ontvangt steuntekeningen van kinderen uit de buurt.

De Centrale Diensten Broeders van Liefde in Gent houden een digitale Fika, de eerste van velen.

BOODSCHAP VAN HET BESTUUR: "JULLIE ZIJN STUK VOOR STUK BIJZONDERE MENSEN"

"De coronacrisis treft onze samenleving en onze organisatie Broeders van Liefde op nooit eerder geziene wijze. De gezondheid en het welzijn van onze cliënten, leerlingen en medewerkers zijn nu onze topprioriteit. Ik ben onder de indruk van de vele inspanningen die gedaan worden door leerkrachten

om opvang te organiseren en leerkanalen te blijven bieden aan de leerlingen via digitale weg. En ik ben onder de indruk van de enorme inspanningen die directies, medewerkers en vrijwilligers leveren om onze patiënten en bewoners de best mogelijke zorgen, warmte en nabijheid te bieden, al dan niet vanop afstand. Het is ongelooflijk hoeveel er gebeurt om mensen te blijven verbinden door technologie maar ook door geschenkjes, complimenten, brieven, kaartjes, soeprondest, bloemen, noem maar op. Jullie zijn stuk voor stuk bijzondere mensen. We staan aan het begin van vele moeilijke weken en maanden en ik wil elk van jullie veel moed,

verbondenheid en creativiteit wensen in deze continu wijzigende omstandigheden. In naam van alle bestuurders houd ik eraan jullie bijzonder te danken voor het tomeloze engagement, jullie grote aandachtigheid voor elkaar en de grote verantwoordelijkheid die jullie dag na dag opnemen in deze onzekere tijden.

Broeders van Liefde is één grote familie en dat kan in deze crisis een sterkte zijn. Door elkaar te steunen en de krachten te bundelen kunnen we de torenhoge uitdagingen aangaan. Hou vol, spreek met elkaar als het eens moeilijk wordt, rust uit wanneer mogelijk en blijf met elkaar verbonden." ●

De volledige tekst vind je terug op www.broedersvanliefde.be/coronacrisis

WE LATEN NIEMAND IN DE KOU STAAN

Jaak Poncelet, algemeen directeur in Asster, geeft in de Ochtend op Radio 1 meer uitleg over de impact van de coronacrisis op de werking van een psychiatrisch centrum.

Wat is de impact van de coronacrisis op de patiënten?

“In Asster behandelen we mensen met zeer uiteenlopende problematieken. De meesten kunnen de coronacrisis en de maatregelen goed begrijpen en plaatsen. Maar voor sommigen is het extra moeilijk, vooral mensen met een psychose. Zij kampen sowieso al met meer angsten. Het evenwicht tussen draagkracht en draaglast, waar wij zelf nu ook misschien mee worstelen, is bij hen meer verstoord. En ze kunnen ook veel minder goed de informatie die op ons afkomt – en dat is er veel – filteren. Daardoor wordt het gevoel van angst bij die patiënten nog groter. Voor hen, en voor de geestelijke gezondheidszorg, is dit een enorme uitdaging.”

Hoe hebben medewerkers zich de voorbije tijd georganiseerd?

“We doen nu veel meer individuele therapieën. Sommige therapievormen zijn we anders moeten gaan organiseren. Groepstherapie bijvoorbeeld. Dat gaat niet meer door in zijn traditionele vorm. We hebben dat moeten omvormen naar 2, 3, maximaal 4 mensen, op veilige afstand van elkaar. Dat geldt ook voor ergotherapie, bewegingstherapie...”

Ziekenhuizen moeten heel innovatief aan de slag. Hoe zit dat in een psychiatrisch centrum?

“Het ziekenhuis heeft

heel wat nieuwe vormen van nieuwe therapieën moeten creëren. We hebben heel wat patiënten in dagbehandeling, die alleen overdag naar ons centrum komen. Dat kan nu niet meer door het gevaar op besmetting. Dus hebben we er een thuishospitalisatie van gemaakt, wat wil zeggen dat we vanuit het ziekenhuis online hulpverlening bieden, telefonische consulten doen, via chat, via Skype... Het is een grote uitdaging om met de moderne hulpmiddelen toch nabij te kunnen zijn en zorg te kunnen garanderen.”

Is er ooit een moment geweest waarop jullie geen nieuwe patiënten meer konden of durfden opnemen?

“Neen. Dat wil ik heel sterk benadrukken. Er zijn heel veel mensen nu met psychische problemen die ook in crisis geraken. Wij gaan hen niet in de kou laten staan, wij nemen onze maatschappelijke verantwoordelijkheid op.” ●

Een eerste bewoner uit OC Broeder Ebergiste in Vurste is overleden na opname in het ziekenhuis. Als organisatie denken we na over waardig omgaan met overlijdens in tijden van corona en delen we een tekst daarover met alle collega's.

Koen De Fruyt

“Collega's, we nodigen uit om in de actuele spreidstand tussen ideaal en werkelijkheid – dus tussen uitgangspunten en beperkingen – zoals steeds weer het ideaal voor ogen te houden en creatief te zoeken naar een zo menswaardig en zinvol mogelijk moment van afscheid, met name ook als we niet met alle betrokkenen samen kunnen komen rond de overledene. Waardig afscheid nemen is het laatste wat we als mensen voor mensen kunnen doen. Laat ons dit in deze ongewone tijden ook maar met buitengewone zorgzaamheid behartigen.” ●

DE GROTE ZOEKTOCHT NAAR MONDMASKERS

De psychiatrische centra en centra voor mensen met een handicap lijken van ondergeschikt belang te zijn in deze coronacrisis. Onze organisatie luidt de alarmbel om meer aandacht te hebben voor onze sectoren op vlak van testing en beschermingsmiddelen.

“Begin deze week zouden FFP2-maskers bestemd voor de psychiatrische ziekenhuizen geleverd worden, maar de Chinese douane heeft die tegengehouden.” Dat zegt Koen Oosterlinck, bestuurder bij Broeders van Liefde, dat elf psychiatrische centra in België uitbaat en 13 centra voor mensen met

een handicap. “Uiteraard wil iedereen die mondmaskers, en we begrijpen dat de algemene ziekenhuizen en de eerstelijns in het begin voorrang kregen. Maar essentieel is toch dat de maskers verdeeld worden volgens de noden in alle sectoren van de gezondheidszorg en welzijn. Alleen al in de psychiatrische ziekenhuizen zijn er in Vlaanderen ongeveer 5.000 chirurgische en 1.000 FFP2-maskers per dag nodig. Onze centra zitten eerstdaags door hun voorraad. Als werkgever maken we ons dan ook grote zorgen.”

“We hebben een rondvraag gedaan bij al onze West-Vlaamse collega’s: er zijn gemiddeld twee besmette patiënten of bewoners en enkele tientallen vermoedens”, zegt Patrick Penders, algemeen directeur van het PC Sint-Amandus in Beernem. “Meerdere centra hebben geen FFP2-maskers. Wij hebben er nog een aantal. We behouden die voor medewerkers die tests afnemen:

mensen hebben de neiging om te niezen als je die wisser in hun neus brengt, dus dan is goede bescherming nodig.”

“Er zijn meerdere patiënten in quarantaine geplaatst. Dat is geen evidentie. Sommigen worden er bijzonder onrustig van, en dan moeten de begeleiders hen toch nabij zijn. Zij moeten de patiënten en bewoners kunnen vastnemen, en ze moeten sommigen ook fysiek verzorgen.” ●

Artikel in De Standaard op 31/3/2020

STANDAARD.BE

Grote onrust in psychiatrie na mislopen bestelling mondmaskers

Grote onrust in de psychiatrie en bij voorzieningen voor mensen met een...

Onze sociale onderneming vzw Weerwerk in Roeselare draait zijn werking om en zet volop in op het stikken van maskers. Er is een bescheiden productieketen ingericht waar een twaalfstal medewerkers aan de slag zijn. Elke voorziening van Broeders van Liefde kan er iedere week bestellen. De West-Vlaamse televisie AVS maakt er een reportage rond.

“Wij hebben vragen gekregen van psychiatrische ziekenhuizen, zorginstellingen, scholen maar ook voedingswinkels en apothekers om de mondmaskers te maken”, zegt Sylvie Wybo van Groep Weerwerk. In een week zijn al 1200 mondmaskers geleverd. “Heel veel van onze mensen hebben nood aan een structuur in hun leven. Ze willen gaan werken. Vaak zijn het mensen die geen of maar een klein sociaal netwerk

hebben die bij ons werken, waardoor ze toch wel in eenzaamheid zouden kunnen geraken.” ●

Het VRT-programma **Terzake** draait een reportage in OC Broeder Ebergiste over het tekort aan beschermingsmiddelen in de sector voor personen met een handicap.

PRETEACHING

De scholen organiseren zich om vanop afstand les te geven en nieuwe leerstof aan te bieden aan hun leerlingen.

Philip Van Santen, directeur van de Sint-Augustinus basisschool Brakel: “Vanaf 20 april zijn we gestart met preteaching, waar nieuwe leerstof werd aangeboden via lessen op afstand. Kinderen die niet thuis opgevangen konden worden omdat hun ouders een essentieel beroep uitoefenen, alleenstaand zijn of in een moeilijke thuissituatie verkeren, mochten naar school komen om hun taken te maken. We planden ook enkele instructiefilmpjes met de kinderen van leerkrachten over hoe een terugkeer naar school veilig kon verlopen.” ●

SCHAKELZORGCENTRUM

20 Covid-19 patiënten werden opgevangen in de gebouwen van Alexianen Zorggroep in Tienen. De stad Tienen opende een schakelzorgcentrum in de gebouwen van de Alexianen Zorggroep. 20 Covid-19 patiënten, die geen ziekenhuiszorg nodig hebben, kunnen er verblijven. Het gaat bijvoorbeeld om patiënten die na een opname in het ziekenhuis niet naar huis kunnen. Maar ook besmette bewoners van woonzorgcentra kunnen naar het schakelzorgcentrum, en dat kan in Tienen wel eens nodig zijn. ●

An Schoors tijdens de opnames

“Natuurlijk zijn onze medewerkers ongerust, want de virusload die zij ondergaan is potentieel even groot als die binnen een ziekenhuis, maar wij beschikken niet over dezelfde bescherming. Er zijn ook al personeelsleden ziek, van wie enkelen bevestigd met een Covid-19-test maar ook veel met een vermoeden. Normaal gezien blijft iedereen overdag in de leefgroep. Ze hebben erg intense begeleiding nodig, bij alles wat ze doen. Ze kunnen niet alleen naar het toilet, ze kunnen niet alleen hun tanden poetsen, ze kunnen zich niet zelf wassen. Dat maakt dat de verzorgers heel dichtbij moeten komen. Voor sommige bewoners is kamerquarantaine ronduit onmogelijk. Met medicatie zouden we dat kunnen doen, maar waar zijn we dan mee bezig?” ●

Philip Van Santen

OOK DIT WAS APRIL 2020

In al onze voorzieningen en scholen worden elke dag weer superleuke initiatieven genomen om het leven van patiënten, leerlingen, cliënten en bewoners fijn te houden.

Medewerkers van WZC Passionisten in Tienen brengen een mobiel snoepwinkeltje tot bij de bewoners.

Een mascotte voor leefgroep Nachtegalen in OC Cirkant in Aartrijke.

De groenploeg van De Diepen Boomgaard staat paraat voor het groenonderhoud in Grimbergen.

Zorggroep Sint-Kamillus in Bierbeek moedigt iedereen aan om mee te doen aan de 'Coronathon'.

SO Styrka in Gent organiseert een 'Buitenspeeldag in uw kot'.

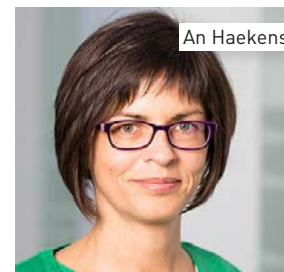

Een aanmoediging door leefgroep Vlinders in OC Sint-Jan De Deo in Handzame.

Door een grote uitbraak van corona in ons woonzorgcentrum Huize Nazareth overleden al 17 bewoners. Na lang wachten kan er eindelijk getest worden in de woonzorgcentra zodat besmette bewoners en medewerkers kunnen gescheiden worden van niet-besmette.

“Het is een nachtmerrie voor iedereen”, vertelt An Haekens, medisch directeur. “Eind vorige week hebben wij de testing ontvangen voor de medewerkers en de bewoners”, voegt algemeen directeur August Rector eraan toe. “Enkel de bewoners die nog geen positieve COVID-test hadden, werden getest. Van de 95 tests waren er 94 negatief. Dat is dus bemoedigend nieuws.”

An Haekens

Gust Rector

MEDEWERKERS STIKKEN SPECIALE MONDMASKERS VOOR LEERLINGEN DIE LIPEZEN

Gedurende de coronacrisis zijn heel wat mensen aan het naaien of stikken geslagen. Het werd namelijk aangeraden om mondklappers te dragen bij de heropening van de scholen. Voor sommige mensen was zo'n masker een enorme belemmering en bracht het vele moeilijkheden met zich mee onder andere voor wie communiceert door te liplezen. Omdat deze mensen de mond niet meer konden zien, was het bijvoorbeeld onmogelijk om nog te liplezen. En laat dat nu voor hen de meest essentiële vorm van communicatie zijn.

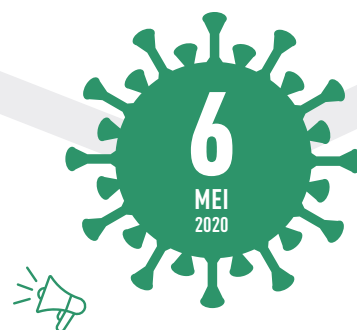
Wendy, een medewerkster van het Koninklijk Instituut Woluwe wist hier een oplossing voor te vinden. Samen met haar collega's nam ze naald en draad in de aanslag en ging ze aan de slag om ook doven en slechthorenden een gepast mondklapper te bezorgen.

“We maakten volop transparante

mondklapper”, vertelt Wendy. “Dat zijn maskers gemaakt uit stof, maar waarbij de lippen zichtbaar zijn. Zo kunnen doven en hardhorigen nog steeds liplezen en mimiek zien en dus ook communiceren met anderen.”

Inneke Zimmerman, directrice van de buitengewone basisschool KI Woluwe, vond dat een prachtig initiatief. “Onze leerlingen waren enorm blij dat persmomenten ook getolkt werden, maar in het dagdagelijkse leven was het zeer moeilijk”, vertelt ze. “Vooral als een groot deel van de bevolking mondklappers moest dragen, zou dat voor onze leerlingen problemen opleveren, bijvoorbeeld bij een winkelbezoek.”

Het patroon van de transparante mondklappers werd goedgekeurd door verschillende virologen en was te vinden op de site van de FOD www.maakjemondklapper.be. ●

Ilse Smets is psychologe bij psychiatrisch ziekenhuis Asster in Sint-Truiden. Ze legt in Het Journaal op één uit hoe ze de jongeren ondersteunden tijdens de afgelopen weken waarin bezoek niet of zeer beperkt toegelaten was. ●

De voorbereiding op een mogelijke tweede coronagolf en de aandacht voor het psychosociaal welbevinden van onze medewerkers zijn belangrijke uitdagingen voor de toekomst

De scholen gaan gedeeltelijk terug open. Vrijdag 15 mei is een eerste test, om te zien of de maatregelen die de scholen genomen hebben, haalbaar zijn voor leerkrachten en leerlingen. Het is een blij weerzien, al blijft het afstand houden vreemd aanvoelen. ●

Leerlingen van basisschool Sint-Paulus De Wonderboom in Gent mogen terug naar school.

De dienst Zinzorg & Pastoraat van de Centrale Diensten Broeders van Liefde maakte een mooie reflectie over hoe 1 september dit jaar in de lente valt.

“Laat ons in plaats van die versnelling hoger te gaan, nog maar even in een lagere versnelling blijven. Het is belangrijk om nu stil te staan bij wat de afgelopen periode met ons heeft gedaan en hoe het nu écht met ons gaat. In plaats van deze tijd te willen wissen, moeten we er juist de vruchten van plukken.

Veel leerlingen stellen zich wellicht vragen. Ga ik terugvinden wat ik heb achterlaten en hoe ga ik om met wat er anders zal zijn? Zullen al mijn verwachtingen van een blij weerzien ingevuld worden of zal ik teleurgesteld worden? Als school kun je helpen bij het hervinden van vertrouwen en het betekenis geven aan dit ‘nieuw begin’.” ●

Woonzorgcentra mogen opnieuw bezoek toelaten van 1 vaste persoon. In centra voor personen met een handicap mag het al sinds 4 mei en in psychiatrische centra is het opnieuw toegelaten sinds 11 mei. Het bezoek gebeurt veilig op minstens 1,5 meter afstand en de bezoekers dragen verplicht een mondmaskers bij het betreden van het centrum. ●

OC Sint-Jan De deo in Handzame laat opnieuw bezoekers toe op afspraak.

● ● K DAT NOG

Minionderneming van het jaar

Leerlingen van bovenbouw Sint-Michiel te Leopoldsburg haalden op 15 mei de titel binnen van ‘minionderneming van het jaar 2020’. Met hun ‘riem’ zakjes van gerecycleerde stof waarin je je gsm en andere spullen kwijt kan, wist minionderneming KAZAK de jury voor zich te winnen. Voor Sint-Michiel is het al de derde keer dat ze deze wedstrijd winnen. ●

Kunst 112

Kunst & Co, een dagbesteding voor de cliënten van Alexianen Zorggroep in Tienen, sloeg de handen in elkaar met de nieuwe politiezone Getevallei. De politiezone wilde graag zijn nieuwe waarden rond maatschappelijk verantwoord ondernemen in de verf zetten en daarom toverden de mensen binnen Kunst & Co deze waarden visueel om tot kunstwerken. Het resultaat valt te bewonderen in verschillende politiekantoren. ●

Br. Gaston Briers

° 1939 † 2020

Broeder Gaston Briers startte zijn carrière in 1963 als leerkracht aan het internaat voor broeders in opleiding in Sint-Michiels in Brugge. Hij was klastitularis van het zesde moderne en leraar Nederlands en geschiedenis. Toen de school gekoppeld werd aan het secundair onderwijs Sint-Jozef (nu Styrka) in Zwijnaarde, vertrok br. Gaston naar Essen om er twee jaar les te geven.

Erna verhuisde br. Gaston naar Limburg om er 12 jaar lang begeleider van toekomstige broeders te worden. Tegelijk was hij studiemeester in de basisschool Sint-Michiel in Leopoldsburg. In 1986 werd br. Gaston onderdirecteur van OC Sint-Jozef in Zwijnaarde. Dat was een goede voorbereiding om daarna, in 1991, overste te worden van de gemeenschap in Brussel en eco-noom van het OC Woluwe.

In 1996 startte br. Gaston op OC Sint-Ferdinand in Lummen als logistiek directeur en hij bleef er ook na zijn pensioen actief als vrijwilliger. Vanuit zijn kamer schreef hij regelmatig een bezinning voor het intern tijdschrift "Helpende Handen". De laatste maanden van zijn leven verbleef br. Gaston in het klooster-rusthuis Sint-Jan in Zelzate. Broeder Gaston zal herinnerd worden als een gelukkig en opgewekt man, vlot in de omgang en altijd bereikbaar voor zijn medebroeders.

Broeder Gaston Briers overleed op 29 april 2020.

Br. Maurice Mortelmans

° 1932 † 2020

Broeder Maurice Mortelmans ontmoeten was cultuur ervaren. De fierheid over zijn geboortestad Antwerpen stak hij nooit onder stoelen of banken. Als jonge broeder zou hij één jaar les geven in Sint-Michiels-Brugge om dan een twee jaar durende dienstplicht te vervullen, die hij gelukkig kon combineren met zijn studies Germaanse talen. Hij blonk uit in stiptheid en had een passie om dit door te geven aan jongeren. Hij was leerkracht in achtereenvolgens Brakel, Aalter, Turnhout en Leopoldsburg. Die 30 jaren in het onderwijs stonden symbool voor levenslang leren.

Maar broeder Maurice had nog een verborgen droom: missionaris worden. In 1989 trok hij naar Zuid-Afrika om er les te geven in Pietersburg in het Pax-college en dat gedurende 11 jaar. In 2000 vroeg hij om terug te keren naar België, waar hij les gaf in Kruibeke in Sint-Job-in't Goor.

De laatste twee jaar verzwakte zijn gezondheid en sloeg een zware dementie toe. Hij werd overgebracht naar het klooster-rusthuis Sint-Jan in Zelzate waar hij overleed.

Broeder Maurice was een authentieke broeder, die met weinig woorden veel wist te zeggen. Hij kwam op het eerste zicht wat afstandelijk over, maar eenmaal hij een gemeenschappelijk gesprekstema had gevonden, opende hij zijn hart zonder reserve.

Broeder Maurice Mortelmans overleed op 29 april 2020.

Heleen Lowie

BABY SPA

Bij het kiezen van een studierichting twijfelde ik tussen vroedkunde en leerkracht lager onderwijs. Het werd uiteindelijk het laatste, maar het bleef mijn droom om ooit met baby's te werken. Na het zien van het tv-programma 'Birth Day' van Lieve Blancquaert over hoe men in verschillende landen omgaat met geboorte en verzorging van baby's, kwam ik op het idee van 'Lux Baby Spa & Massage'. Ik was lang leerkracht in het eerste leerjaar en was al vertrouwd met kinderyoga en meditatie. Zelfs de meest onstuimige groep of rusteloze leerling kon daarvoor tot rust komen.

In China is het heel gebruikelijk dat baby's in de watten gelegd worden door middel van wellness en massage. Baby's kunnen hier terecht vanaf hun navelstompje is afgevallen tot een maand of 7 wanneer ze te beweeglijk worden. Een sessie hydrotherapie duurt gemiddeld 25 minuten. De baby's kunnen vrij bewegen in het bad dankzij een speciale drijfring, waardoor ze gestimuleerd

worden in hun motorische en mentale ontwikkeling. Ze trainen tot dan toe ongebruikte spieren en leren hun bekken te kantelen. Het warme water werkt kalmerend en de luchtbelletjes hebben een positief effect op de spijsvertering.

Wanneer de baby's volledig tot rust zijn gekomen, volgt er een massage. Ik volgde een speciale opleiding

WIE IS? HELEEN LOWIE

- ▶ Heleen is zorgleerkracht van het 2e leerjaar op de Emmaüs basisschool in Aalter.
- ▶ Ze werkt al 12 jaar voor dezelfde school en gaf ook al les in het 1ste, 4e, 5e en 6e leerjaar.
- ▶ Heleen houdt tijdens de coronacrisis contact met haar collega's via Whatsapp en Google Meet en deelt daar af en toe virtuele knuffels uit.
- ▶ Heleen is getrouwd en heeft een zontje van 6 jaar.
- ▶ Heleen volgen? @babyspalux op Facebook of Instagram.

en demonstreer de technieken met behulp van een pop aan de ouders. Het masseren van je baby zorgt ervoor dat je er een speciale band mee ontwikkelt. Zo vertrekt iedereen ontspannen naar huis. Sommige ouders komen 's avonds en nemen al een pyjamaatje mee. Ze laten me achteraf vaak weten dat hun baby die nacht prima geslapen heeft.

De coronacrisis zette mijn beide jobs on hold. De periode van preteaching hebben de kinderen wonderwel doorstaan, maar ze zijn heel blij dat ze terug naar school mogen komen. Onze school zette alles op alles om die terugkeer zo veilig mogelijk te laten verlopen. Als zorgleerkracht weet ik dat er veel druk kwam te liggen op de zwakkere kinderen. Net zij hebben schouderklopjes van hun leerkracht nodig 'in real life'. Ook ben ik bezorgd om de vele ouders met baby's die nu niet bij mij terecht kunnen. Ik hoop dat ik hen snel opnieuw kan ontvangen. De mondmaskers en handgels zijn al besteld. Ooit komt alles weer goed. **db**

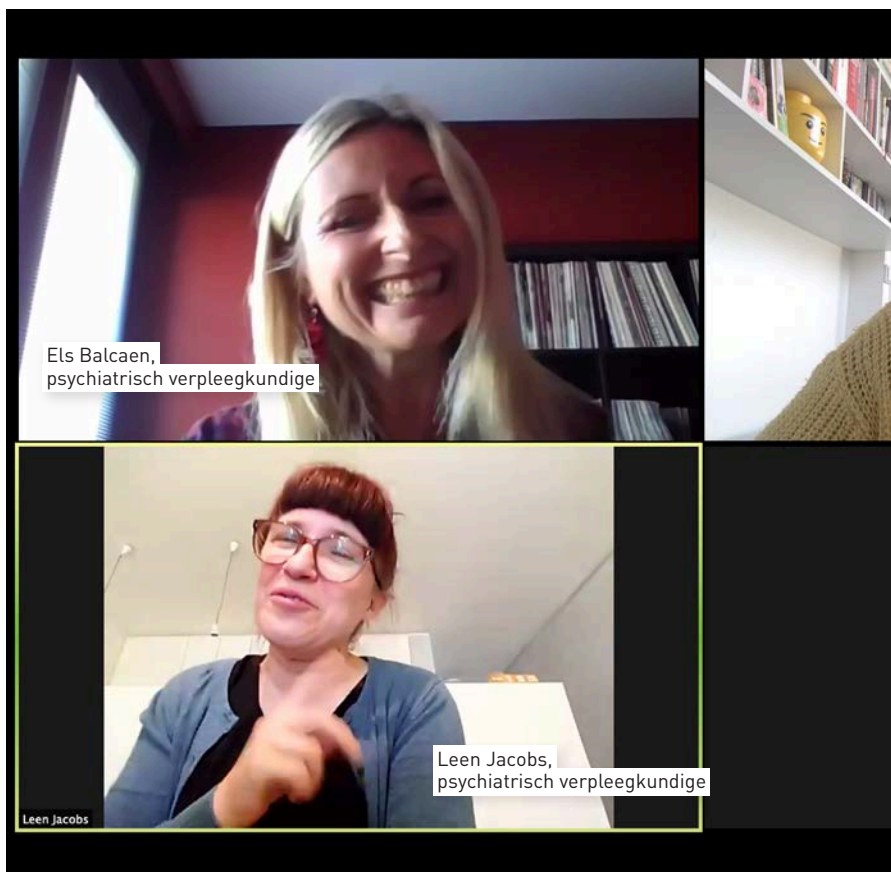
VS VASTE STEK

Leen Jacobs & Els Balcaen

OOK ZONDER APPLAUS ZIJN WIJ TROTSE VERPLEEGKUNDIGEN

Je herkent hen misschien als twee van de kandidaten in het programma 'Homo Universalis'. Els en Leen hebben echter nog meer gemeenschappelijk: ze werken allebei in een mobiel team van Broeders van Liefde als psychiatrisch verpleegkundige. Aangezien een dagje meelopen er door corona niet inzit, spreken we elkaar online, met de nodige internetstoringen, achtergrondgeluiden en af en toe een vastgelopen scherm. "Corona zet ons hele leven op zijn kop", beamen Leen en Els. "We mogen geen huisbezoeken meer doen en moeten in de plaats videogesprekken voeren. Voor sommige patiënten is dat dramatisch."

We spreken af om 9 uur voor een zoomsessie. Het is even prutsen met de camera en de microfoon, maar uiteindelijk verschijnen zowel Leen als Els op mijn scherm. "Het is niet gemakkelijk werken in tijden van corona", zeggen Els en Leen begripvol. "Hoe gek is het dat al onze sociale interactie via digitale weg moet gebeuren? Zelfs onze gesprekken met patiënten verlopen grotendeels via de telefoon. Wie had dat ooit kunnen voorspellen?" Corona houdt hen duidelijk bezig. Maar later meer daarover. Eerst wil ik graag weten of deze twee vrouwen elkaar al ontmoet hadden voor ze deelnamen aan 'Homo Universalis'. Ze zien er namelijk goed bevriend uit. "We hadden elkaar nog nooit gezien", lacht Els. "Maar je spendeert zoveel tijd samen op de set, dat je elkaar goed leert kennen. Toen we ontdekten dat we beiden psychiatrisch verpleegkundige waren in een mobiel team, groeiden we nog meer naar elkaar toe. Of Leen jaloers is dat Els momenteel nog in de running is (*Els zit bij de laatste 50 deelnemers, de opnames worden normaal gezien hervat in september, n.v.d.r.*) en zij niet

langer in de wedstrijd zit? “Zeker niet, ik supporter voor Els. Iemand moet Broeders van Liefde toch verdedigen?”

Babbeltje

Els en Leen vinden het allebei leuk om deel te nemen aan televisieprogramma's en zijn geïnteresseerd in hoe het er allemaal achter de schermen aan toegaat. Maar ze delen ook een passie voor verpleegkunde, voornamelijk in de geestelijke gezondheidszorg. Leen: “Initieel heb ik sociale verpleegkunde gestudeerd. Ik was daarna een tijd aan de slag als sociaal werkster. Drie jaar geleden heb ik de overstap gemaakt naar de zorgsector, en ik heb daar nog geen spijt van gehad. Ik werk momenteel in het mobiele crisisteam van Zorggroep Multiversum. 6 weken lang begeleid ik dezelfde persoon. Ik haal er veel voldoening uit als ik een patiënt de nodige ondersteuning kan

bieden en langzaam zie opknappen.” Els: “Ik zorg heel graag, de keuze voor verpleegkunde was daarom snel gemaakt. In het laatste jaar van mijn opleiding koos ik voor de optie psychiatrie. Ik vind het belangrijk dat je een emotionele band kan opbouwen met de patiënten en dat er eens tijd is om een babbeltje te slaan. Als psychiatisch verpleegkundige is dit meer mogelijk dan bijvoorbeeld in een algemeen ziekenhuis. Daar vlieg je vaak door de werkdag en heb je grote aantallen patiënten die je moet verzorgen. Daarnaast heb ik veel interesse in de ziektebeelden binnen de geestelijke gezondheidszorg. Mijn stage bij Dr. Guislain bevestigde mijn buikgevoel en ik was helemaal overtuigd: hier wil ik werken. Na mijn afstuderen diende ik er mijn sollicitatie in, en ik ben er nu, 28 jaar later, nog steeds heel tevreden.”

Thuis

Ik vraag me af wat werken voor een mobiel team anders maakt dan het verplegen in een ziekenhuis. “Het zelfstandig werken”, klinkt het simultaan. “Dat is heel leuk maar het maakt het soms ook moeilijk”, gaat Leen verder. “Ik werk met patiënten in een crisissituatie. Wij overleggen veel met ons team, maar je staat er op het moment zelf, bij de patiënt, wel alleen voor. Het is gelukkig nog niet gebeurd, maar wanneer iemand bijvoorbeeld na een begeleiding toch een suïcidepoging zou ondernemen, zou ik daar echt van wakker liggen. Ik zou me dan afvragen of ik iets anders of beter had kunnen doen om dat te voorkomen. Wat ik vooral leuk vind aan werken in een mobiel team is dat je de patiënt op een andere manier leert kennen. Ik vind het fijn om bij hen thuis te komen. Het geeft je sneller een aanknopingspunt, omdat een huis veel over een persoon vertelt.” “Ik hou ook van de zelfstandigheid die gepaard gaat met het werken in een mobiel team”, vult Els aan. “Je kan je eigen agenda plannen en je mag veel zelf regelen. Maar de

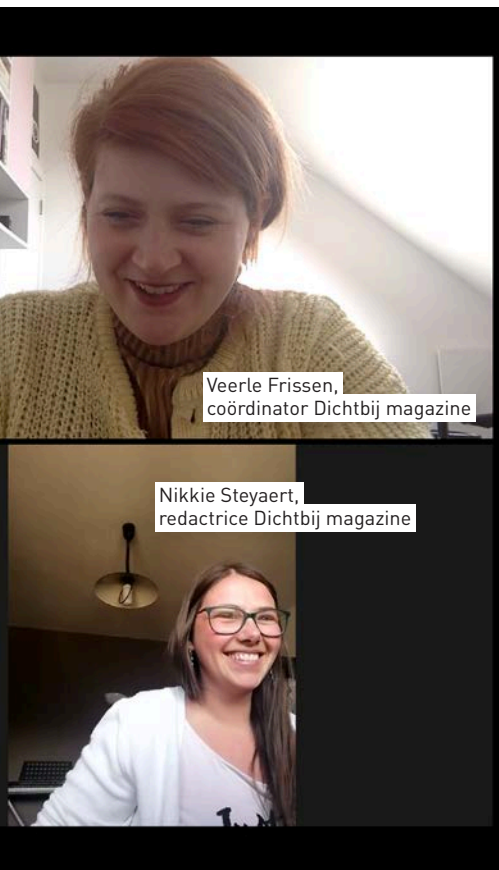
Els Balcaen:

Het is jammer dat er eerst een crisis nodig was om te beseffen hoe belangrijk de zorgsector is, vooral bij de overheid

zelfstandigheid heeft inderdaad een keerzijde. ik ben vooral aangewezen op mezelf en mijn eigen deskundigheid. Dat houdt me scherp, want ik wil geen fouten maken. Ik heb gelukkig al jaren ervaring in de geestelijke gezondheidszorg, dat helpt. Ik zou deze job niet aangedurfd hebben in het begin van mijn carrière. Ik heb sinds mijn start in het mobiele team in 2019 al veel bijgeleerd. Dat houdt het boeiend.”

Videogesprekken

Mijn verbinding valt plots weg en ik zoek haastig naar een netwerkkabel. Wanneer ik terug in het gesprek kom, gaat Els verder. “Ik mag niet langer op bezoek bij de mensen thuis en het contact moet telefonisch verlopen of via een videogesprek. Soms kies ik ervoor een gesprek te voeren tijdens een wandeling met een patiënt. We houden dan voldoende afstand, maar ze zien me tenminste. Dat echte contact is heel belangrijk. Af en toe is een huisbezoek toch nodig, en dan doen we dit met grote aandacht voor handhygiëne en met een mondkapje, maar dat voelt wel wat vreemd.” Leen knikt instemmend. “Met mensen in crisis kan je niet eventjes bellen, je moet er dan echt zijn. We proberen het aantal huisbezoeken te beperken, maar het is soms een afweging maken tussen de mentale gezondheid van de patiënt en de kans op besmetting met COVID-19. Een wandelbezoek is vaak een gulden middenweg.”

Veerle Frissen,
coördinator Dichtbij magazine

Nikkie Steyaert,
redactrice Dichtbij magazine

Besmetting

Ik voel veel respect voor de twee vrouwen op mijn scherm. Ze zijn zo positief en opgewekt. Al geven ze toe soms bang te zijn om een besmetting op te lopen of over te dragen. Els: "Ik ben me meer bewust van mijn omgeving en waar ik besmettingen kan oplopen. Waar ik vroeger zonder nadenken op de deurbel zou drukken of een klink zou vastnemen, let ik nu meer op wat ik aanraak. In PC Dr. Guislain was een medewerker besmet en ik had haar diezelfde week nog gesproken. Daar schrok ik toch van, het komt dan plots heel dichtbij. In PC Dr. Guislain hebben wij een COVID-afdeling voorzien, maar daar liggen gelukkig nog geen patiënten." Ook Leen knikt en haar gezicht wordt plots heel ernstig. "Het voelt alsof je vecht tegen een onzichtbare vijand. COVID-19 houdt me veel bezig en raakt mij enorm, vooral omdat het virus al zoveel levens gekost heeft in de woonzorgcentra. Wanneer ik in de krant lees dat een man zowel zijn vader als zijn moeder aan het virus verloor in een week tijd, en daarnaast geen deftig afscheid kon nemen door de maatregelen, dan breekt mijn hart."

Smullen

Er valt een stilte en we kijken elkaar aan vanop het scherm. Els opent op-

Leen Jacobs:

Met mensen in crisis kan je niet gewoon eventjes bellen, je moet er zijn

Af en toe is een huisbezoek toch nodig. We komen dan binnen met een mondkmasker en dat voelt heel vreemd

nieuw het gesprek met een positieve noot. "Ik hou van mijn werk en ik zou mijn patiënten niet in de steek kunnen laten. Ze zijn ook heel dankbaar, maar dat waren ze voor corona ook al. Af en toe krijg ik een kaartje of een bloemetje, dat doet deugd. Dat we op het nieuws nu de helden van de samenleving worden genoemd, vind ik dubbel. Natuurlijk is het fijn, maar het is jammer dat er eerst een crisis nodig was om te beseffen hoe belangrijk de zorgsector is, vooral bij de overheid. Ik hoop dat het besef ook zal blijven hangen wanneer corona achter de rug is. Hopelijk ziet de regering nu in dat het niet oké is om steeds meer op zorg te besparen. Het geeft me wel een warm gevoel de solidariteit bij de mensen te zien, en de verschillende mooie initiatieven. Ik kan genieten van dat applaus of de witte lakens in het straatbeeld. Maar ik heb dat niet nodig, ook zonder deze schouderklopjes ben ik een

trotse verpleegkundige." "Ik zou het niet beter kunnen zeggen", lacht Leen. "Ik doe mijn job met hart en ziel, met of zonder coronacrisis. Ik voel mij ook altijd zeer gewaardeerd op mijn werkplek en bij mijn patiënten, maar ik mis soms de nodige aandacht van de overheid, vooral voor onze sector in het algemeen. Geestelijke gezondheidszorg wordt vaak over het hoofd gezien. De initiatieven die Els opsomt, doen ook mij veel plezier. Wij krijgen als medewerkers van Zorggroep Multiversum gratis warm eten, geschonken door de Turkse gemeenschap. Dat vind ik fantastisch: na een lange dag niet meer moeten koken en gewoon smullen... Het eten is met veel liefde gemaakt, dus het smaakt extra lekker!"

Lockdown

Vinden Els en Leen dat de crisisperiode het beste in mensen naar boven

Dat mensen nu samentroepen met vrienden om te barbecueën, is onbegrijpelijk. Hebben zij dan geen greintje verantwoordelijkheidsgevoel?

brengt? “Het beste en het slechtste”, antwoordt Els twijfelend. “Ik zie gezinnen die elkaar terugvinden en opnieuw leren genieten van een spelletje en het samen thuis zijn. Ik hoop dat ze dat vasthouden. Er zijn echter ook mensen die de regels aan hun laars lappen. Dat sommige mensen de maatregelen niet naleven, maakt mij echt kwaad. Ik begrijp dat het niet gemakkelijk is, maar je doet het niet alleen voor jezelf. Ik ben wel blij dat de overheid geen complete lockdown heeft opgelegd. We hebben die wandelingen of dat fietstochtje nodig, fysiek en mentaal. Als mensen zich volledig zouden moeten opsluiten, zouden er volgens mij veel depressies ontstaan.”

WC-papier

Ik zie Leen instemmend knikken op mijn scherm. “Dat er mensen nu samentroepen met vrienden om te barbecueën, is onbegrijpelijk. Hebben zij

dan geen greintje verantwoordelijkheidsgevoel? Ik zie gelukkig wel meer mooie dingen ontstaan dan slechte, en soms ook iets grappig. Gisteren was ik in de supermarkt en een vrouw kocht er 2 pakken wc-papier. Toen ze me zag, begon ze zich meteen te verontschuldigen en verzekerde ze mij dat ze niet aan het hamsteren was. WC-papier kopen zal nooit meer hetzelfde zijn.”

Op mijn computer zie ik dat er reeds een uur voorbij is. We moeten stilaan afronden, want Els begint zodra met haar shift. Of ze een laatste boodschap hebben voor de lezers van Dichtbij, vraag ik nog snel. “Blijf in uw kot, zoals Maggie de Block zou zeggen. Als we nu samen ons best doen, hebben we misschien nog een zomer”, klinkt het bij Els. “Yes we can, hou vol en het komt goed”, sluit Leen af. Er volgt wat gezwaai en dan verdwijnen de gezichten van het scherm. **db**

WIE IS? LEEN JACOBS

- ▶ Leen is 38 jaar en woont in Antwerpen.
- ▶ Ze werkt als psychiatrisch verpleegkundige in het mobiel crisisteam van Zorggroep Multiversum.
- ▶ Ze houdt van bakken, koken, keramiek en het tekenen van cartoons.

WIE IS? ELS BALCAEN

- ▶ Els (49) woont in Oosterzele, samen met haar partner en 3 kinderen.
- ▶ Ze werkte 28 jaar als psychiatrisch verpleegkundige bij PC Dr. Guistain en sinds 2019 in het mobiel team Gent-Oost.
- ▶ Ze houdt van sporten, is een fervente wandelaar en bereidt zich voor op de dodentocht in 2021.

HALVE KLASSEN

“Op donderdagavond 12 maart overviel ons het nieuws dat de scholen de maandag erop zouden sluiten”, reflecteert directrice Françoise Vermeiren van de Taborschool basisonderwijs in Bellem over de afgelopen maanden. “Kinderen die extra zorg nodig hadden, moedigden we aan om toch naar school te blijven komen. Na een periode van herhaling en daarna preteaching, verwelkomden we op 15 mei opnieuw halve klassen van 10 leerlingen op school die afwisselend in de voor- of namiddag les volgden, zodat ze in totaal 2 volle dagen aanwezig waren. Tijdens het wenmoment die vrijdag polsten we eerst en vooral naar het welbevinden van de kinderen. Vanaf 5 juni mochten alle leerjaren opnieuw naar school. Dat lukt, maar de noodopvang bezorgt ons kopzorgen. Wat wel zeker is: de leerkrachten waren enorm blij dat ze alle leerlingen terugzagen en de kans hadden om nog een maand alles te geven.” **db**

Silke De Moor (28)

Juf 4e leerjaar in lagere school
Sint-Augustinus in Brakel

Ik hoef niet constant in een 'rush' te leven

Wat wou je later worden toen je kind was? Ik heb altijd al juf willen worden. Alhoewel verpleegster toen ook af en toe de revue passeerde.

Welk moment op je werk zal je altijd bijblijven? Te veel momenten om uit te kiezen. Clouseau en de Rode Duivels op bezoek, de babbels en feestjes na het werk met de collega's, mijn eerste 'echte' klas zien afstuderen,... Maar ook een minder moment toen een leerling er ernstig aan toe was na een ongeluk op het speelplein.

Hoe denk je dat je collega's je ervaren? Als een behulpzaam iemand die onbedoeld heel boos kan kijken. 😊

Welke eigenschap zie je liever niet bij collega's? Gebrek aan teamwork en humor.

Bij welke collega sta je in het krijt? Mijn parallelcollega Mieke. Ik heb enorm veel geleerd van haar en ze staat steeds paraat.

Wat beschouw je zelf als je grootste prestatie tijdens deze coronacrisis? Het 'alleen zijn' aanvaarden en er zelfs van kunnen genieten.

Als je iets aan je werkomgeving zou willen veranderen, wat zou dat dan zijn? Meer ruimte en lokalen en een grotere, groenere speelplaats.

Wat is de grootste aanpassing die de coronacrisis met zich meebracht? Geen controle over het lesgeven hebben en de vooruitgang van mijn leerlingen moeilijk kunnen opvolgen.

Welke boodschap zou je willen geven aan je leerlingen? Dat ik ongelooflijk trots op hen ben en hen enorm mis. Ze hebben zich zo goed en snel aangepast aan de nieuwe manier van werken en ik weet dat ze enorm hun best doen.

Wat is de grootste troef van jouw school? Een fantastisch team dat zich voor alle kinderen tot het uiterste inzet.

Wat vind jij typisch voor Broeders van Liefde? Het is een organisatie die mensen centraal plaatst, met gepassioneerde medewerkers. Iedereen wordt er uitgedaagd om te worden wie ze echt zijn.

Wanneer ga je tevreden naar huis? Op dagen waarop ik voel dat de lessen een goede 'vibe' hebben en de kinderen genieten, maar tegelijkertijd ook bijleren (en als het verbeterwerk van die dag allemaal gedaan is).

Van welke gewoonte wil je het liefst af? Mijn uitstelgedrag...

Wat is het grootste compliment dat je ooit kreeg? Dat mijn natuurlijke, ongedwongen stijl en open geest grote troeven zijn in het onderwijs.

Wat is geluk voor jou? Dat zit voor mij in kleine dingen: een complimentje krijgen, een zonnige dag, rustig een boek lezen, het heerlijk gevoel na het sporten,...

Hoe voelt liefde aan? Als iets warm dat heel lang kan duren, maar soms ook overgaat.

Wat is je dierbaarste bezit? Mijn herinneringen aan en de trouwring van mijn overleden mama.

Waar word je verdrietig van?

Teleurstelling en onzekerheid in het leven.

Hoe kom je in deze coronatijden tot rust? Door te gaan wandelen, fietsen, lopen en lezen.

Welk lied zet je op als je troost zoekt? 'Fight song' door Rachel Platten.

Welke levende persoon bewonder je het meest en waarom? Mijn papa. Zijn intelligentie, vastberadenheid, doorzettingsvermogen, levenservaring,... zijn maar enkele eigenschappen waar ik enorm naar opkijk.

Waar lig je momenteel wakker van? Rugpijn en het piekeren over de toekomst.

Wat is het dichtst dat je ooit bij de dood bent geweest? Toen ik kind was, ben ik bijna gestikt tijdens het spelen op een springkasteel.

Als je je leven mocht overdoen, wat zou je dan veranderen? Ik zou meer genieten en mij minder druk maken over zaken die achteraf gezien niet veel voorstelden.

Wat heeft de coronacrisis jou geleerd? Dat ik meer tijd voor mezelf moet nemen en niet constant in een 'rush' hoef te leven.

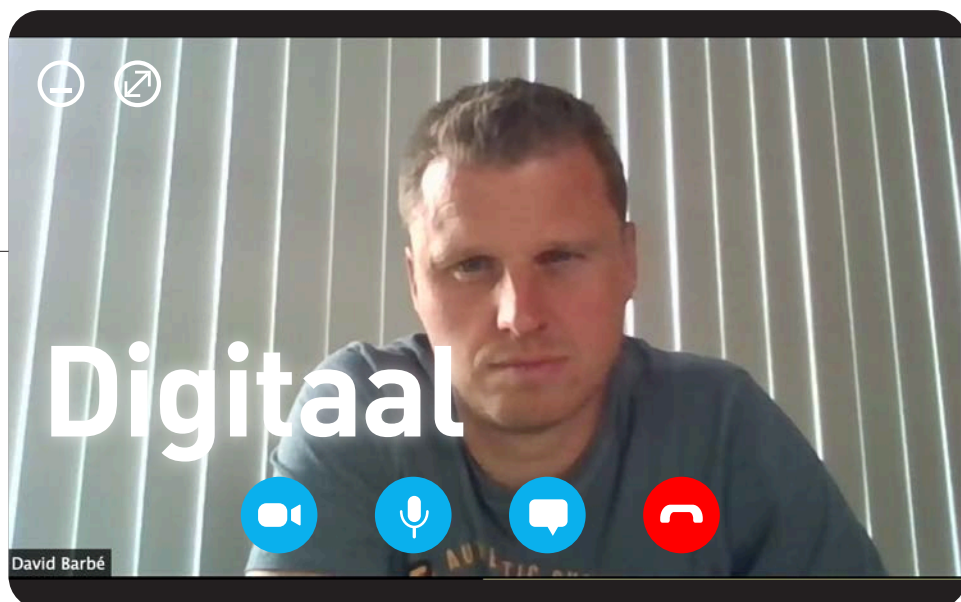
Waar droom je nog van? Veel reizen en ooit mama worden.

Hoe wil je herinnerd worden? Als een liefdevol persoon die graag anderen helpt.

Ik ben ongelooflijk trots
op hoe mijn leerlingen
zich zo goed en snel
aangepast hebben aan de
nieuwe manier van
werken

”

Toen de school moest sluiten omwille van het coronavirus, hebben we er meteen voor gekozen om in te zetten op digitale communicatie. We kwamen uit bij Zoom, in eerste instantie om te overleggen met de leerkrachten, maar vrij snel werd het ook gebruikt als platform voor onze leerlingen, om herhalingsoefeningen en zinvolle leerstof aan te bieden. We namen lesjes op, ter ondersteuning van de kinderen én de ouders en besloten om met elke klas 2 keer per week live te zoomen. Niet om leerstof te bespreken, maar om het sociaal contact te onderhouden.

Om ervoor te zorgen dat niemand uit de boot viel, hielden de zorgcoördinatoren bij welke leerlingen niet deelnamen aan de live-sessies en namen ze contact op met de betrokken ouders. Wanneer bleek dat de reden lag bij het niet hebben van het geschikte materiaal, werden laptops en iPads uitgeleend. We organiseerden daarnaast een-op-een sessies voor leerlingen die het moeilijk hadden.

Ik ben zeer trots op hoe snel iedereen geschakeld heeft. In het prille begin heerste er wat paniek rond het digitaal lesgeven, maar het hele team

was er bijzonder snel mee weg. Oudere leerkrachten die vreesden Zoom niet onder de knie te krijgen, trokken een week later zelf aan de kar met leuke initiatieven en ideeën. We hebben ook veel ingezet op sociale en muzische taken: zo daagden we leerlingen en ouders via filmpjes uit om dansjes te maken of liedjes te zingen. We werk(t)en als één groot team, met betrokken ouders, veel feedback van het oudercomité en meer dan 100% inzet van het leerkrachtenteam. De (her)opstart van de lessen op school was zeer spannend. We deden een risicoanalyse, plaatsten extra

Misschien is nu het uitgelezen moment om eens grondig na te denken over hoe wij ons onderwijs anders kunnen organiseren

wastafels, kozen voor eenrichtingsverkeer en overall hangen duidelijke instructie-affiches. We hebben ook een filmpje gemaakt over hoe leerlingen naar school moeten komen: van bij het hekken tot aan de klas. Ten slotte willen we hard inzetten op handhygiëne. Misschien moeten we leerlingen nu aanleren dat geen handdruk geven beleefd is, in plaats van omgekeerd? Zolang er geen vaccin is, geloof ik niet dat we terug naar de oude manier van lesgeven kunnen. Maar moeten we daar naar streven? Een crisis dwingt je om anders te denken en te handelen. We hebben veel geleerd, ook dingen die we ongetwijfeld kunnen meenemen en toepassen in het postcoronatijdperk. Zo werkt online overleg met leerkrachten of ouders prima, zelfs nog beter dan wanneer we fysiek samenkomen. De crisis heeft ook bewezen hoe veerkrachtig en flexibel leerkrachten én leerlingen zijn. Misschien is nu het uitgelezen moment om eens grondig na te denken over hoe wij onderwijs anders kunnen organiseren? Dan spreek ik bijvoorbeeld over het afvoeren van een jaarklassensysteem en te kiezen voor onderwijs op maat. Ik ben er meer dan ooit van overtuigd dat iedereen op deze school openstaat voor uitdagingen, in samenspraak en als een team, en met het beste voor de leerlingen voor ogen. **db**

► **David Barbé (39)** is sinds 1 jaar directeur in basisschool De Kei, in Lierde. Tijdens de coronacrisis leerde hij zijn leerkrachtenteam op een andere manier kennen. Samen haalden ze alles uit de kast om leerlingen en ouders zo goed mogelijk online te begeleiden en kwalitatief onderwijs te garanderen.

Petra De Sutter

“WE ZOUDEN MEER MOETEN DELEN, ZELFS ALS JE HARD MOET WERKEN VOOR WAT JE HEBT”

Gerenommeerd fertilititeitsarts, moeder, politicus voor Groen, echtgenote, hoogleraar wetenschapper, transvrouw, kliniekhoofd aan de afdeling reproductieve geneeskunde aan het UZ Gent: in Petra De Sutter schuilt een duizendpoot. Zelf blijft ze daar echter bescheiden onder. “Ik probeer te leven naar de filosofie van het boeddhisme. Mensen zullen me misschien niet geloven, maar ik heb geen grote ambities in het leven.”

AAN HET WOORD

“Ik heb een doktersafspraak”, grap ik tegen mijn collega’s wanneer ik eind februari mijn jas aantrek. Dat is niet helemaal gelogen. Ik ben namelijk onderweg naar Petra De Sutter. De coronacrisis zal een paar weken later uitbreken, maar nu kan ik het UZ Gent nog gewoon binnenwandelen. Nu ik dit stukje een maand later uitschrijf, is het gek om te beseffen hoe voorzieningen en ziekenhuizen zich in enkele weken tijd helemaal aanpasten. Als bezoeker zou ik er nu in ieder geval niet meer binnen geraken. Maar Petra dus. Normaal gezien brengt zij het grootste deel van haar tijd door in het parlamentsgebouw in Brussel, maar vandaag ontmoeten we haar in het ziekenhuis. Ze is er nog steeds aan de slag als kliniekhoofd aan de afdeling reproductieve geneeskunde. “Ik heb mijn uren in het ziekenhuis in de loop van de jaren moeten afbouwen door mijn politieke carrière, maar ik kan het niet helemaal loslaten. Daarvoor doe ik het te graag.”

dichtbij: Je bent dus echt wel geboeid door het menselijk lichaam...

Petra: “Dat is misschien wat kort door de bocht. Ik ben geboeid door de mens, zowel door de binnen- als de buitenkant. Ik vind wetenschap enorm interessant, maar ik heb ook nood aan voldoende sociaal contact. Dat bracht me als student op het idee om geneeskunde te studeren. Daarbinnen koos ik later voor gynaecologie omdat het takenpakket gevarieerd is en er heel wat psychologie bij komt

kijken. Als gynaecoloog geef je advies over vruchtbaarheid en anticonceptie en onderzoek je ook aandoeningen van het vrouwelijke geslachtsorgaan. Naast het chirurgisch werk, is het ook een heel menselijke en persoonlijke job. Vooral de band met de patiënten is heel bijzonder. Je leert hen al op jonge leeftijd kennen en blijft hen gedurende een groot deel van hun leven opvolgen. Daarnaast maak je ook deel uit van heel ingrijpende gebeurtenissen, zoals een zwangerschap en een geboorte. Dat is telkens weer een unieke ervaring.”

dichtbij: Maar het kan ook hard zijn. Niet iedereen raakt even gemakkelijk zwanger...

Petra: “Ik hou me al jaren uitsluitend bezig met koppels met vruchtbaarheidsproblemen. Bijna alle patiënten die ik nu ontvang zijn uitbehandelde koppels. Vaak hebben ze al een hele reeks IVF-behandelingen achter de rug, maar kunnen ze nog niet loslaten. Ze blijven zitten met de vraag waarom ze niet zwanger kunnen worden. Ik neem de tijd om die koppels te vertellen waar het probleem precies ligt. Veel ziekenhuizen hechten daar minder waarde aan en houden het al te vaak heel medisch. Lukt het niet? Probeer het opnieuw. Lukt het nooit? Laat het los. Maar ik geloof dat je koppels antwoorden moet bieden zodat ze verder kunnen met hun leven en het proces kunnen afsluiten. Dat is vaak heel waardevol voor patiënten, zelfs als je hen medisch gezien niet kan helpen.”

Kinderen

dichtbij: Je helpt koppels die niet op natuurlijke wijze zwanger kunnen worden. Is kinderen krijgen een basisrecht?

Petra: “Voor mij is het krijgen van kinderen geen basisrecht, maar het hebben van een kinderwens wel. Mensen hebben dus het recht om te proberen zich voor te planten. Hen daarin beperken door verplichte sterilisatie of verplichte anticonceptie is in strijd met de universele rechten van de mens en gaat voor mij een brug te ver. Maar wat als het niet lukt op natuurlijke wijze, waar trek je dan de grens? In hoeverre moeten we rekening houden met de toekomst van het ongeboren kind? Wat als ouders niet in staat zijn om voor hun kindje te zorgen of het een kwaliteitsvol leven te bieden? Het zijn stuk voor stuk ethische vragen waarover we wellicht nooit uitgepraat zullen zijn. Iedere persoon is anders en elke afweging is heel delicaat. Ja, het gebeurt dat we koppels een fertilitetsbehandeling weigeren, maar bij die beslissing gaan we niet over een nacht ijs.”

dichtbij: Met welke factoren hou je rekening om een beslissing te maken?

Petra: “Het is cruciaal om alle omgevingsfactoren goed in kaart te brengen. We praten met de huisarts en andere hulpverleners zodat we ons een volledig beeld kunnen vormen van de situatie en van de persoon in kwestie. De meeste weigeringen gebeuren bij alleenstaande vrouwen, ongeveer een derde van de aanvragen van die doelgroep wordt niet goedgekeurd. Dat komt omdat autonomie en het hebben van een netwerk heel belangrijk zijn bij een beslissing. Kan de vrouw voor zichzelf en het toekomstig kind zorgen en heeft ze een netwerk om op terug te vallen als er iets misloopt? Soms is het antwoord daarop negatief. We moeten altijd rekening houden met de toekomst

Als arts word ik vaak geconfronteerd met de negatieve effecten van vervuiling op vruchtbaarheid en gezondheid

van het ongeboren kind en nemen dus beslissingen met die gedachte in het achterhoofd.”

Bewustwording

dichtbij: Naast arts ben je ook politicus en zetel je in het Europees parlement voor Groen. Vanwaar komt je politiek engagement?

Petra: “Er zijn veel uitdagingen in onze huidige samenleving, op allerlei vlakken. Om verandering teweeg te brengen, moeten we niet met de vinger wijzen naar individuele mensen. Ik geloof dat we de zaken moeten aanpakken op een hoger niveau, om zo het bewustzijn van mensen als groep te veranderen. Om dat te verwezenlijken, moet je zijn waar besluitvorming wordt gemaakt. Ik heb het gevoel dat er nog veel moet veranderen en dat is de reden waarom ik in de politiek ben gestapt. Als politicus kan je echt wegen op het beleid en mee de organisatie van een samenleving sturen. Vooral Europese politiek spreekt mij aan. Alle grote thema’s zoals klimaatproblematiek, gezondheidszorg, mensenrechten en migratie komen er samen. We hebben over de jaren al een lange weg afgelegd, maar er moet nog veel gebeuren.”

dichtbij: Als politica voor Groen, lijkt het ons logisch dat je opkomt voor het klimaat...

Petra: “Dat is inderdaad een van mijn grootste bekommernissen. Dat en het milieu. Als arts word ik vaak geconfronteerd met de negatieve effecten van vervuiling op vruchtbaar-

Het suïdecijfer bij transpersonen is hoger dan bij eender welke andere doelgroep. Iedereen moet zichzelf kunnen zijn en verdient dezelfde rechten

heid en gezondheid in het algemeen. Als je met je eigen ogen ziet hoeveel schade het berokkent, kan je niet langer wegstijgen. En wat betreft de klimaatverandering, tegenwoordig zijn er niet veel klimaatontkenners meer. De meeste mensen beseffen wel dat er iets moet veranderen, maar niemand wil de opoffering maken. We eten met z’n allen te veel vlees, nemen te pas en te onpas de auto en doen vele snoepreisjes met het vliegtuig. Zolang we als overheid mensen niet bewust maken van hoe schadelijk dat allemaal is voor het klimaat, zullen mensen het niet spontaan opgeven. Ook de media kunnen een rol spelen in het bewustwordingsproces. We zien om de haverklap reclameboodschappen die echt Belgisch vlees promoten. Waarom niet eens onze Belgische groenten en fruit wat meer in de verf zetten?”

Dalai Lama

dichtbij: Westerse politici schermen vaak met ‘de Europese waarden’. Welke waarden vind je

belangrijk in het leven?

Petra: “Er zijn veel waarden die ik belangrijk vind, maar als ik er eentje moet uitkiezen, is het ongetwijfeld solidariteit. Solidariteit zou moeten toenemen naarmate je zelf meer middelen hebt. Het leven is zo willekeurig. We beseffen het vaak niet, maar veel van ons geluk is ons in de schoot geworpen. Heb je bepaalde talenten? Wees dankbaar en zet ze in om anderen te helpen. Zit je er warmpjes bij? Deel een stuk van wat je hebt met anderen die minder bedeed zijn, zelfs als je er hard voor hebt gewerkt. Toon empathie voor je medemens die het minder heeft dan jou. Solidariteit staat vandaag de dag erg onder druk. Mensen kunnen niet veel meer van elkaar verdragen. Ik wil me echter blijven inzetten om solidariteit te laten groeien.”

dichtbij: Je zoekt het echter niet altijd in de Westerse filosofie. Je bewondering voor de Dalai Lama en het boeddhisme steek je niet onder stoelen of banken...

Petra: “Inderdaad! Ik spendeer behoorlijk wat tijd aan nadenken over

zingeping en heb een grote interesse in het boeddhisme. Ik zie dat niet echt als een religie, maar eerder als een manier van leven. Zo gelooft men in het boeddhisme dat de weg naar geluk bestaat uit het stoppen met verlangen. Volgens mij zit daar een kern van waarheid in. Sommige mensen geloven het vast niet als ik zeg dat ik niet veel ambities en verlangens heb. Toch is het zo. Ik heb nooit gedroomd van een politieke carrière, het is veeleer toevallig op mijn pad gekomen. Ik doe het wel heel graag en ik ben dankbaar voor de kansen die ik heb gekregen. Ik bevind mezelf in een luxesituatie, dat beseft ik heel goed. Daarom vind ik het fijn om iets terug te doen voor de maatschappij. De Dalai Lama zei me ooit: "Als je mensen wil veranderen, geef dan het goede voorbeeld." Ik probeer dat advies ter harte te nemen, zowel in mijn privéleven als in mijn rol als politicus."

Cliché

dichtbij: Je bent zelf een transvrouw. Welk advies zou je transpersonen willen meegeven?

Petra: "Het thema transseksualiteit is vandaag de dag meer bespreekbaar dan vroeger. Maar aan de andere kant is er ook meer tegenkating door mensen die zeggen 'Wordt dit nu het nieuwe normaal?'. Ik heb zelf gewacht tot mijn 40ste om de transitie naar vrouw te maken. Ik voelde me schuldig en had mezelf wijsgemaakt dat ik gewoon kon doorgaan zoals het was. Niets was minder waar: mijn

Verplichte sterilisatie of verplichte anticonceptie zijn in strijd met de universele rechten van de mens en gaan voor mij een brug te ver

echte ik haalde me in. Daarom zou ik andere transpersonen die nog steeds worstelen met hun zijn adviseren: bevrijd jezelf. Laat het niet aanslepen, praat erover, ook al is het moeilijk. Het suïcidecijfer bij transpersonen is hoger dan bij eender welke andere doelgroep. Iedereen moet zichzelf kunnen zijn en verdient dezelfde rechten. Dat is ook een thema dat mij als politicus aanspreekt. Ik vind het heel erg om te zien dat het in sommige landen nog heel slecht gesteld is met de rechten van de LGBTQ-gemeenschap. Gelukkig zien we ook positieve evoluties in bijvoorbeeld West-Europa en Scandinavië."

dichtbij: Je bent voor vele transgenders een rolmodel. Wie is jouw rolmodel?

Petra: "Ik kijk op naar figuren zoals Mahatma Gandhi en Nelson Mandela. Dat klinkt heel cliché maar maakt het daarom niet minder waar. Die mensen waren zeker niet perfect, maar ze hebben zich steeds ingezet voor het algemeen belang en zo zaken in be-

weging gezet. We kunnen de wereld niet veranderen met een vingerknip, maar ik geloof dat we ons moeten blijven inzetten om positieve veranderingen teweeg te brengen." **db**

WIE IS? PETRA DE SUTTER

- ▶ Petra De Sutter is een gerenommeerd fertilitateitsarts, hoogleraar wetenschapper en kliniekhoofd aan de afdeling reproductieve geneeskunde aan het UZ Gent.
- ▶ Ze zetelt voor de partij Groen in het Europees Parlement.
- ▶ Ze is getrouwd en heeft een zoon.

TOCH DICHTBIJ

JULLIE RECHTS EN WIJ LINKS VAN DE OCEAAN, MAAR TOCH IN HETZELFDE SCHUITJE

Claudia zou dit jaar het hoofdpersonage worden in de Zuidactie 'Fuerza Mamà' van de NGO voor ontwikkelingssamenwerking Fracarita Belgium van Broeders van Liefde. Maar de campagne behoort ondertussen tot de lange lijst met activiteiten die even plaats moesten ruimen voor coronabestrijding. Uitstel is geen afstel. De Zuidactie wordt verplaatst naar volgend jaar.

“En vergeet vooral de binnenkant van jullie handpalmen niet!”, toont Claudia aan een groepje straatkinderen in het 'Centro Jesús Amigo' in Nicaragua. “Corona heeft geen medelijden met jullie”, prent ze de kinderen nog eens goed in tijdens het handenwassen. Claudia is als vrijwilligster actief in de keuken van dit centrum voor straatkinderen en kinderen uit kwetsbare gezinnen, een project van de Broeders van Liefde in Nicaragua. Sinds een

aantal weken wordt ze echter volop ingeschakeld in de preventie-activiteiten om deze kinderen te beschermen tegen COVID-19.

Niet als in onze eigen scholen en voorzieningen in België, heeft het coronavirus ook de werking van het Centró Jesús Amigo helemaal op zijn kop gezet. “We kunnen nu enkel nog begeleiding voorzien aan de kinderen die hier ook 's nachts verblijven”, betreurt Claudia. “De tientallen andere kwetsbare kinderen die normaal overdag komen voor huiswerkbegeleiding, medische zorgen, maaltijden en psychologische begeleiding moesten we noodgedwongen naar huis sturen, voor hun eigen veiligheid en die van hun familie. Maar ik maak me wel heel grote zorgen om hen. Het houdt me 's nachts wakker. Ze hadden het al zó moeilijk. En onze overheid doet niets...”

“Aan de allerarmste gezinnen bezorg ik nu samen met enkele andere vrijwilligers een wekelijks voedselrantsoen aan huis. We herhalen de preventie-richtlijnen en spreken de gezinnen wat moed in. Het is fijn om hen toch dat sprankeltje hoop te kunnen brengen. Zo zie je: 'estamos en el mismo barco', we zitten in hetzelfde schuitje, jullie rechts en wij links van de oceaan, maar met dezelfde vijand: corona. Dat scheidt een band. Het voelt goed te beseffen dat we er ons allemaal samen doorheen moeten slaan, waar ook ter wereld. Na de crisis willen we de uitdagingen van ons jeugdcentrum weer aanpakken. Het besef dat Fracarita Belgium volgend jaar actie zal voeren om ons daarbij te helpen, geeft ons nu al heel wat hernieuwde moed.”
“Dus geen adiós allemaal, maar wel hasta la vista, tot gauw in de Zuidactie 2021! Ik wens jullie veel fuerza!”

Het voelt goed te beseffen dat we er ons allemaal samen doorheen moeten slaan, waar ook ter wereld

MAARTJE PLAATSTE DIT ZOEKERTJE

CONTENT GEZOCHT!

De website van Broeders van Liefde werd afgelopen maanden volledig onder handen genomen. Op de vernieuwde website vind je niet alleen heel wat informatie over de verschillende scholen en voorzieningen, maar ook artikels, getuigenissen en nieuwsberichten. Ook jouw werk verdient een plaatsje op de vernieuwde website. Heb je interessante visieteksten of relevante FAQ's vanuit jouw sector en wil je deze graag delen? **Stuur een mailtje naar maartje.musschoot@broedersvanliefde.be**

KATLEEN PLAATSTE DIT ZOEKERTJE

GEZOCHT: REGENBOOGPARAPLU'S

Ik zoek 30 regenboogparaplu's om de wandelpaden op ons domein Borgwal te verfraaien. Onder de paraplu's komt dan een spreuk, foto en quote van de begeleiders en/of de cliënten. Wie tot rust wil komen bij de teksten en foto's staat op die manier even uit de regen... De regenboogkleuren fleuren de dag op! Wie kan mij helpen? **Stuur een mailtje naar katleen.deblaere@ebergiste.broedersvanliefde.be**

VEERLE PLAATSTE DIT ZOEKERTJE

LITTEKENS GEZOCHT

Ik vraag me af, zit er achter elk litteken iets moois verborgen? Het magazine Still is op zoek naar mensen die graag het verhaal van hun litteken willen delen. Hoe kwam het daar? Wat betekent het voor jou? Ken je een geschikt persoon of wil je zelf je verhaal brengen? **Stuur voor 31 juli 2020 een bericht naar veerle.frissen@broedersvanliefde.be**

MARTINE PLAATSTE DIT ZOEKERTJE

PIPPO KNUFFEL GEZOCHT

Mijn mentaal gehandicapte zoon heeft van kleins af aan een grote 'Pippo'knuffel (± 36cm), een aapje van het gelijknamige tijdschrift voor peuters. We hebben die knuffel destijds gekozen omdat we die konden blijven bestellen. Hij heeft er al 9 versleten. Jammer genoeg kreeg ik onlangs de boodschap dat er alleen nog maar medium 'pippo' knuffels te verkrijgen zijn. Daarom ben ik op zoek naar mensen die een dergelijk aapje (groot formaat) in huis hebben. Ik ben bereid om er een vergoeding voor te betalen. **Stuur een mailtje naar martine.claes@multiversum.broedersvanliefde.be**

Proficiat!

Klaas Nollet uit ortho-agogisch centrum Sint-Idesbald in Roeselare wint een Bongo Bon 'gastronomisch dineren met wijn' voor 2 personen bestaande uit 3 of 4 gangen. Smakelijk!

2 CAPSULEMACHINES 'SQUARE ID2' VAN THE JAVA COFFEE COMPANY

Dichtbij kan 2 teams plezier maken met een gloednieuwe capsulemachine van JAVA. De machines werken met capsules voor koffie en thee, verkrijgbaar bij JAVA.

Speel mee!

Stuur het antwoord op de volgende vraag + naam van je werkplek naar veerle.frissen@broedersvanliefde.be. Deelnemen kan ook via het wedstrijdformulier op www.dichtbijmagazine.be

- **Waarom verdient jouw team een nieuwe koffiemachine?**

Niet gewonnen?

Als medewerker van Broeders van Liefde kan je genieten van tal van personeelsacties. Zo kan je JAVA koffie aankopen met 10% korting! Meer info op onze website, www.dichtbijmagazine.be.

GEZOCHT

Beloning verzekerd!

DE MEEST VEERKRACHTIGE COLLEGA

Nomineer je collega(s) bij veerle.frissen@broedersvanliefde.be.

VAN ALLE MARKTEN THUIS

Sommige pagina's op
www.dichtbijmagazine.be
zijn afgeschermd met een wachtwoord.
**DAT WACHTWOORD IS:
DICHTBIJ**

ORANGE

Schoot jouw telefoonrekening ook de hoogte in de afgelopen maanden? Via de Cooldeals van Orange krijgen jij en je gezinsleden

**10%
KORTING**

10% korting op mobiele postpaidabonnementen (de 'dierenabonnementen': kolibrie, dolfin, koala, cheetah en arend (premium)). De korting geldt enkel voor persoonlijke abonnementen en wordt maandelijks verrekend op het bedrag van het abonnement. Ook bestaande klanten met een compatibel tariefplan kunnen de korting activeren.

Meer weten? Surf snel even naar www.dichtbijmagazine.be.

JAVA KOFFIE

Nood aan koffie door al die extra inspanningen die jullie blijven leveren? Via de webshop van Java kan je genieten van 10% korting op alle koffies van Java. En je steunt er tegelijkertijd een lokale handelaar mee! The Java Coffee Company brandt al sinds 1935 zorgvuldig geselecteerde koffiebonen op een trage manier om alle aroma's tot hun recht te laten komen. Bovendien werkt de branderij sinds 2016 volledig klimaatneutraal.

**10%
KORTING**

Bestellen kan via de instructies die je vindt op de website, www.dichtbijmagazine.be.

**TOT
20%
KORTING**

LUIERS

Een opgroeiende baby in huis?

Dan kan je zeker de korting op Libero Luiers gebruiken die het bedrijf Ultimedi aan de medewerkers van Dichtbij aanbiedt. Bij aankoop van 1 karton luiers geniet je van 15% korting en krijg je gratis 2 pakken vochtige doekjes bij je bestelling. Bij aankoop van meerdere kartons loopt de korting op tot 20% korting en ontvang je 4 gratis pakken vochtige doekjes. Bovendien ontvang je daarnaast 15% korting op alle verzorgingsproducten van Ultimedi.

Download het bestelformulier op www.dichtbijmagazine.be.

“
*De geïmproviseerde
corona-afdeling blijft
tot op heden ongebruikt*
”

VERADEMING

In de eerste week van mei vernamen alle medewerkers en bewoners van woonzorgcentrum Mariatroun in Dendermonde uitstekend nieuws. Iedereen testte negatief op Covid-19. “De geïmproviseerde corona-afdeling die begin maart in de cafetaria werd geïnstalleerd, is nog steeds ongebruikt”, vertelt verpleegkundige An Daman met hoorbare opluchting. Al die tijd was het alle hens aan dek voor het verzorgend personeel. “We organiseerden videogesprekken, stonden in voor het wegleggen van verse was aangeleverd door familie,... Animator Katrien Smekens gaf sommige bewoners zelfs een nieuwe coupe.” Vanaf 18 mei is bezoek van familieleden opnieuw toegelaten. “Veilig in een babbelbox, achter plexiglas. Dat was nodig, want na weken lockdown werd het gemis te erg. De bewoners hebben wat meer rust gevonden. Ooit komt het goed.”